UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto dionysio. ep[iscop]o. Cap[itulum]. lxix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

⁊ monachi effecti ſunt. ¶ Diſputaturus ſe-
mel de trinitate vidit ꝑ ſomnū colūbā de celo
euchariſtiā ſibi ī ore mittentē: ⁊ excitatꝰ mi
rabiliter diſputauit. Nocte quadā in ſomnis
a diabolo vt ſibi videbaᷓ oppreſſus dū crucē
ſibi īprimere vellet: illeqꝫ manū eiꝰ teneret:
adiurauit eū ꝑ effuſionē ſanguis xpi: vt ſe di
mitteret: ⁊ ſtatī dimiſſus ē. Audiuitqꝫ a de-
monio malignos ſpūs nihil tātū timere quā
tuā adiurationē ꝑdictā. ¶ Igitᷓ ī ſctitate ⁊ do
ctrina ꝓficiēs a ſummo pōtifice legatꝰ ordi-
natᷓ: ad vbū crucis ī gallijs ꝑdicādū. Qð qui-
dē officiū ſolicite adminiſtrauit. Comeſtre
aūt ꝑdicās: dū iuuenē crucē aſſumere volen
tem vxor eius per pallium abſtrahere vellet:
manus eius ſtatim cōtracta eſt. Que dū vna
cū viro crucē ab eadmūdo ſumeret: cōtinuo
ſanitatē recepit. In villa quoqꝫ abſtrauo
iuuenis ſimilitᷓ cruce ſignari cupiēs: ab ama
ſia abſtrahebatur: illaqꝫ ꝓtinus excecatur.
Sed orante ſancto viſum recuperauit: et pe
nitentiam egit. Cū apud vigorinā predica-
ret: ⁊ nubes aquoſa cōſurgēs pplꝫ exterre-
ret: vir dñi precepit nubi ne verbū dñi impe-
diret. Statimqꝫ pluuia pp̄lo dimiſſo ad cir-
cuitū oīm declinauit nemine illoꝝ perfuſo.
Nocte quadā ad ſtudiū dormitauit: et cande
la accēſa ſuper bibliā cecidit: q̄ poſt horā ex-
citatus: fauillā exufflauit: ⁊ librū oīno inta
ctū iuenit. Alias etiā dū ad lumē ſtuderet
eodē ſoporato vētus lumē extinxit. Sed ille
excitatꝰ nomē beate virginis iuocauit: ſta-
timqꝫ lucerna accēſa ē. ¶ Apud ātracē ī pe
de grauatus: tres ſibi cruces in circuitu mor
bi īpreſſit: ⁊ ſubito ſanatū ſe ſenſit. ¶ Cilici
na femoralia ſua ex antiquitate deiecta: ab
eius cubiculario in igne poſita inuſta ꝑman-
ſerunt. Poſt hec electꝰ ē archieps̄ cātuariē-
ſis: qui licet diu recuſauerit tādem precibus
multoꝝ hūiliter aſſenſit. In quo culmine po
ſitus humilitatē in oībus pretendebat: vitā
qꝫ adhuc artiorē ꝙ̄ primo ſeruabat: munera
qꝫ oīno reſpuebat. Multas aūt perſecutio-
nes pro libertate eccleſie paſſus: a ſede ſua
ſe abſentare cōpulſus eſt. Sed ante ſuum di
ſceſſum quēdā febre laborantem aqua bñdi-
cta ſolūmodo conſperſum ſanauit. Clericū
etiam ſuū quēdā quartana vexatū miſſo ī ore
ipſiꝰ bolo murene a lāguore curauit. Quēdā
quoqꝫ nobilē ī genu guttā patientē ſanitati
reſtituit. Multa etiā futura prophetico ſpū
predixit. Nocte quadā eidē beatus thomas
martyr apparuit: volētiqꝫ pedē eiꝰ deoſcula
ri dixit: ꝙ cito os ſuū oſculaturꝰ eſſet: ipſiꝰ
obitū in primo vaticinans. Egreſſus eīm de
anglia ad monaſterium pōtiniacū ſe cōtulit
vbi verbum dei ānūcians modico tēpore mā
ſit. Inde ꝓpter grauē egritudinē ſortianū de
latus vbi ſanior aer erat: ꝑdixit ꝙ tali die il-
luc eſſet reuerſurus. Quod q̄dē eo defūcto ⁊
corpore eius pōtiniacū delato euenit. In ſor
tiano itaqꝫ diebus aliq̄bꝰ languens ſumptis
deuote eccleſiaſticis ſacramētis in pace quie
uit. xvi. kalᷓ. decēbris. Die vō qua predixe-
rat corpꝰ eius pontiniacū eſt trāſlatū: ⁊ in
eccleſia collocatum: poſt dies. vij. infra quos
ſepulchrum eius parabatur: incorruptum
omnino ac multum redolēs inuentum eſt ⁊
pluribꝰ iterim claruit ſignis: vbi cū honore
tumulatū ſeruatᷓ. Ibiqꝫ in miraculis viuit.

¶ De ſancto dionyſio. epo. Cap. lxix.

DIonyſius epſ: vt hr̄ lib. vi. ec-
cleſiaſtice hiſtorie apō alexā
driā in multis cōfeſſionibus
ſatis clarus effectus eſt. De
quo et hieronymus libro de
viris illuſtribus dicit ꝙ ſub heracla eiuſdē
vrbis epiſcopo cui et ipe in epiſcopatu ſuc-
ceſſit: ſcholam tenuit: ⁊ inſignis origenis au
ditor fuit. Hic a ꝑſecutoribꝰ tētꝰ dū caput ſu
um iudici offerret īperatori ꝓ munere deſti
nādū: in caſtro quodā deſerti quod ceſron ap
pelatᷓ in exiliū trudiᷓ: vbi gētiles oēs ciues
erant. Qui eū primo hoſtili animo excipien
tes tandem ꝑs maxima eoꝝ ipſius verbo et
exēplo ad chriſtū cōuerſa ē. Quo a iudice cō
perto: ad locum aliū pene inhabitatū relega
tus ē. Cūqꝫ ad xp̄m mltꝰ xpiani ex locis vici
nis cōfluerent: dionyſius ⁊ cū eo caius ⁊ pe-
trus diacones cathenis vincti ⁊ dudū cruciati
in quoddā deſertū bebie miſſi ſunt: vbi eos
itinere triū dierū victos relinquerūt: qui ta
mē ab angelo confortati ⁊ ſoluti ſunt. Poſt
aliquod vō tēpus dionyſius anno. xij. galieni
imperatoris reuerſus alexādriā ꝓfectꝰ ſenio
quieuit in pace. xv. kalᷓ. decēbris. xv. anno ſui
epiſcopatus. Hic multa ꝓbatiſſima opuſcula
ſcripſiſſe traditur. Scripſit eīm de penitētia
lapſorum ad egyptios. Hortatoriū de marty
rio ad origenē. Itē aliud ad loadicēſes. Ad
armenos de patientia. Ad corneliū romanū
pontificē ſcripſit plurima. Ad fabianū antio
chenū epm̄ ſcripſit de his qui ſub decio ꝑtici
pe martyrij agones apō alexādriā paſſi ſunt.
Scripſit et ad romanos epiſtolas de mini-
ſterijs. De pace. De penitentia ad quoſdam
qui nouatū heretici ſequebātur. Itē ad coſ
dē alias duas ex quo ad fidem cōuerſi ſunt.
Sed ad multos alios varia ⁊ diuerſa ſcribēs
ſtudioſis quibuſqꝫ inſtructionū ⁊ doctrine co
pioſiſſima materiā dereliquit. Scripſit ⁊ li
bros de baptiſmo ad philemonē. Itē ad dyo
nyſium vrbis romane preſbyterū. Itē ad ro-
manū pontificē. Itē librū de repromiſſioni-
bus futuris. Aduerſus celſum quendā epicu
rum philoſophum: qui cōtra nos libros ſcri-
pſerat octo voluminibus reſpōdit. In euan

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

gelij̄ matthei. xxv. cõmentarioꝝ libꝛos edi-
dit. In. xij. prophetis plurima cõmẽtatꝰ eſt.
Extant eius epiſtole ad philippū imperato
rem eiuſq; cõiugem ſeuerã. Itẽ ad fabianū
papã et plurimos eccleſiarū principes ꝓ ca
cholica fide. Extãt et alie ad diuerſos ſcri
pte: quarum centum numero ſcribit euſebiꝰ
in libꝛos digeſtos ſe tradidiſſe memoꝛie.

¶ De ſctis ocyſello ⁊ victoꝛia mar. Cap. lxx.

Ocyſellꝰ ⁊ victoꝛia martyꝛes a
pud ciuitatẽ coꝛdubã
ꝓuicie hiſpãie paſſi ſūt: q̄ poſt diuer
ſa eis ſupplicia illata ob cõfeſſionẽ
nois xp̄iani victoꝛiã martyꝛij gladio cedente
pcipe meruerūt: ibiq; ſepl'ti colunt̃: vbi etiã
ob cõmẽdationẽ ꝓcioſe moꝛtis eoꝝ eodẽ die
tꝑoꝝ martyꝛij roſe oꝛte ſingul' ãnis diuinitꝰ
colligūt̃. Qui paſſi ſūt. xv. kal'. decẽ. hec ado.

¶ De ſancto Amano epo. Cap. lxxi.

Amanꝰ ep̄s apd̄
aurelianum cla-
ruit tp̄e honoꝛij
impatoꝛis: q̄ bea
to euurtio in ep̄atū eiuſdẽ
ciuitatꝭ ſucceſſit. Ingreſſus
aūt ciuitatẽ poſtulauit cui-
dẽ exagrippino militū pre-
fecto vt vinculis cõpeditos
relaxaret: qd̄ dum ille facere renuiſſet: lapis
repẽte de turri decidit: ⁊ caput exagrippini
ꝑcuſſit: q̄ pene exanime domū delato: ſctūs
amanꝰ ad eū intrauit: ⁊ oꝛationẽ ꝓ ipſo effu
dit: ſtatimq; ſanguis de cerebꝛo manare de
ſtitit. Ille autẽ mox liberatus ⁊ penitens: vt
ſctūs vir poſtulauerat: compeditos abſoluit.
Cū eccleſiã ſuã altius extolli faceret: melius
quidã ꝓthomagiſter de tecto lapſus quaſi in
extremis iacebat extinctus: ſed poſtq̄ ſctūs
ep̄us eū tetigit: et per manū apprehẽdit cõ-
tinuo ſurrexit illeſus. ¶ Poſt hoc aurelianẽ
ſis ciuitas ab attila gothoꝝ rege obſeſſa eſt.
Cū aūt ſup̄ muri aditū letanias cū reliquijs
ſctõꝝ celebꝛans cū populo circuiret: ſacer-
dos quidã a barbaris captꝰ eū redarguit di-
cens q̄ ſimilia in alijs ciuitatibꝰ fecerunt et
nihil eis ꝓfuerat: quod cū ille dixiſſet: ptinꝰ
expirauit. Verū dū gothi vꝛbẽ ipugnarent:
amanꝰ murū aſcẽdẽs: cõtra hoſtes expuit: ⁊
ſubito tantus: ſup̄ eos iber deſcẽdit: vt a di-
mittẽdo ꝑlio oĩno compulſi ad caſtra redie
rint. Dū aūt ep̄s ad eos exiuiſſet: ⁊ pro ppl'o
intercedẽs ab attila nihil penitus obtinere
potuiſſet: ſ; die ſequẽti aduerſarij vꝛbẽ vio-
lent̃ intrãtes plauſtra eoꝝ ſpolijs onerarẽt.
Amanꝰ ꝑ ſpm̄ arelatū delatꝰ etiã pricipiū ro-
manū in ſubſidiū ꝯuocauit: q̄ cõcitꝰ eodẽ die
diuino nutu cū exercitu ſuo illuc deueniens:
gothos iuadẽs expugnauit: ipſos de ciuitate
maxima cede fugauit. Deꝰ aūt meritꝭ ſui ſan
cti omnes ciues illeſos ꝯſeruauit: ꝓter illos
qui de meritis amani diffiſi ianuas aduerſa
rijs reſerarūt: quã etiã victoꝛiã vbertas im-
menſa fructuū eſt ſubſecuta. Quieuit autẽ
ſanctus in dn̄o anno honoꝛij imperatoꝛis. xij.
xv. kalendas decembꝛis.

¶ De ſctõ gregoꝛio ep̄o turon̄. Cap. lxxij.

Gregorius turon̄. ep̄s
oꝛdinatꝰ ẽ ãno
iuſtiniani ſe-
ptimo: vt ait ſigibertus: in
oĩbus clarus. Hic de aluer-
nia natꝰ: dū ꝑtes illas trãſ-
iret: ⁊ oꝛta tẽpeſtas atq; to
nitrua ⁊ fulmina oẽs exter
rerent: ipſeq; reliquias quas ad collū gere-
bat tẽpeſtati oſtendiſſet: diuiſus nimbus a
dextra eius ⁊ leua iter illeſum ꝓtereūtibus
dimiſit. Ipſe autẽ ex hoc aliquali inani gl'ia
motꝰ ꝯtinuo diuino iudicio de equo cecidit:
⁊ alliſus diebꝰ pluribus decubuit. Sicq; ab
inde de ꝓprijs meritis non eſſe preſumendū
didicit. ¶ Anno igit̃. clxxij. poſt obitū ſancti
Martini cathedrã turonẽſem regendã acce
pit: q̄ eccleſias plures cõſtruxit: ⁊ libꝛos plu
rimos cõpilauit: atq; ſignoꝝ mirabilibꝰ cla
ruit. ¶ In quadã em̄ villa cū domus paupis
ruſtici igne accenſa eſſet: que aqua deficiẽte
oĩno extingui nõ valeret: ꝓductis de ſinu re-
liquijs iique oppoſitis domū cū rebꝰ oĩbus
ab incendio liberauit. ¶ In remenſi oppido
referẽdariū quendã ſigiberti: qui diebꝰ plu
ribus aure vna ſurduerat: dū ſmocinaret̃ ad
auditū clarū reduxit. ¶ Apud pictauiū poſt
oꝛonem factã ad ſepulchꝛū ſancti hilarij: duꝫ
radegūdem regina viſitaſſet: ⁊ ipſi ambo di
uinis colloquijs mutuo inſtarẽt: oleū qd̄ ante
crucẽ ſancti hylarij guttatim manare cõſue-
uerat infra vnã hoꝛã intantū ꝓfluxit: vt ſe-
xtariū exundaret. ¶ Et cum inde diſceſſiſ-
ſet: et dicta regina in pace quieuiſſet grego-
rius per nunciū requiſitus ipaſum ſepeli-
uit. Hic annis. xij. ante beatū gregoꝛiū papã
magnū ep̄s factus: eo in põtificatu ſublima-
to romã adijt: ⁊ eidẽ in amicicia cõiunctꝰ: ab
eodẽ honoꝛifice ſuſceptꝰ ⁊ tractatꝰ fuit. Cū
aūt gregoꝛius papa gregoꝛiū ep̄m vti ſtatu-
ra puſillū miraret̃: tante virtutis vir: audi-
uit ab eodẽ verſiculū illum. Ipſe fecit nos ⁊
nõ ipſi nos. qui eiꝰ cogitationẽ ab eo per ſpi
ritū cognitã nouit: ⁊ ab eodẽ veniã poſtula-
uit. Et de viri meritis admiratus eū eſt am
plius reueritꝰ. Quieuit in dn̄o vir ſctūs. xv.
kal'. decẽbꝛꝭ. Sepultuſq; eſt i eccleſia turon̄.
ad leuã bti martini. ¶ Hic frãcoꝝ regū ſcri
pſit hiſtoriã incohãs a feramũdo pmo ipſo-